

Links: De oorringen van de knoise prins (NVT) — Foto Marc Wouters
Rechts: Vera (NVT) Foto's Theo Beck

evolueren. Hij creëerde bij het LVT de éénaktercyclus *De Magiër*, waarin dezelfde personages onder verschillende gedaantes drie keer terugkeren. Eén van zijn hoofdthematata, nl. het verband tussen macht en erotiek, meestal gevat in onoverzichtelijke seksuele verhoudingen, komt hierin al naar voren.

Ondertussen hield Luk Van Brussel zich op school (het Xaveriuscollege in Borgerhout) met studententoneel bezig, hij ensceeneerde o.a. Beckett en Pinter. Het Antwerps Studententheater, bestaande uit studenten germanistiek en conservatoriumstudenten (o.a. Wil Beckers en Inge Mollet) hield het, in 1967, slechts één productie vol: Harold Pinters *Birthday Party*. In die jaren werd in het Augustijntheater, dé Antwerpse liefhebbersschouwburg, *Moordcompositie* gecreëerd, waarin een tweede constante in Van Brussels werk duidelijk wordt: de voorkeur voor de thriller als dramatische structuur. Ook vormelijk betekent *Moordcompositie* een keerpunt: Van Brussel poogt hier voor het eerst, zij het nogal voorspelbaar, de chronologie van het verhaal los te laten, vooral via flashbacks. Vanaf dat moment schrijft hij, naar eigen zeggen, geen teksten meer

maar componeert hij: zelfstandige stukken tekst worden samengebracht, over en in elkaar geschoven, met de theatrale (niet enkel de dramatisch-literaire) waarde als criterium. *Moordcompositie* is een banaal detectiveverhaal, met een verrassende ontknoping zoals het hoort, maar wel opnieuw vol seksuele en doodsmotieven. Van Brussel schreef zijn eerste toneeltekstje toen hij na een zwaar ongeval op het nippertje aan de dood ontsnapt was en hij, zoals hij opmerkt, geen tijd had om angst voor de dood te hebben. Vandaar dat sterven (of beter: doodgaan) zo'n vanzelfsprekend, weinig emotief gebeuren is, in al zijn stukken. Behalve met schrijven hield Luk Van Brussel zich sindsdien bezig als lesgever voor het Interfederaal Centrum van het Vlaamse Amateurtoneel (ICVA) waar hij, reizend door het land, doceert over expressie- en improvisatietechnieken, tekstanalyse en regie.

In 1970 werd *In de greep van de Eénogen* gecreëerd door het EWT, Deurne. *In de greep van de Eénogen* is een zwaar symbolische politieke komedie, die zich afspeelt in een orwelliaanse omgeving, waarin iedereen iedereen bespioneert en waarin sex verboden is. Dit soort totalitarisme

leidt niet tot dramatische spanning, wel tot kluchtige situatiedumor, een futuristische *Boeing Boeing* als het ware.

Zaad van Basilius, geschreven in 1969, gecreëerd door het NVT in 1976, betekent een relatieve doorbraak voor Luk Van Brussel. Het won een prijs uitgeschreven ter gelegenheid van 100 jaar beroepstoneel in Gent (maar het werd, ondanks beloften vooraf, niet bij het NTG opgevoerd) en de dramaprijs van de provincie Antwerpen. *Zaad van Basilius* schetst, in een kader vol chronologische onwaarschijnlijkheden, een familie in verval in een imperium in verval. 'Va' en 'Moe' hebben een oudere zoon, een bastaard ('Zaad van Basilius' nl.) die enkel een hoofd heeft, een dochter, een hoer, en een jongere zoon, een gedeserteerde soldaat wiens tong is uitgebrand. Dochter en soldaat hebben een incestueuze verhouding en alle nevenfiguren, die ook in seksuele excessen verwickeld zijn, wroeten in de modder van deze geperverteerde fantasiewereld. Radicaal anti-naturalistisch drama, voor het eerst in een dramatische consequente vormgeving. *Zaad van Basilius* dateert uit dezelfde periode als Jan Decortes toneelstukken (*Kosmika*, *Ambrosio*) en vertoont